

Under överinseende av fiskare Henning Johansson lyfter köpman Hans Carlsson upp lådorna med färsk fisk till hjälpredan Allan Lundin på kajen i båthuset.

Pessimistiska fiskare i Hästholmen

— Näten blir skitiga av pappersmassefibrer, och då blir det mycket mindre fångster än normalt.

Det anser yrkesfiskare Henning Johansson i Hästholmen vara förklaringen till att man i sommar har fått ungefär en tredjedel av normal fångst i Vättern. Ibland blir näten så tunga att man får begära hjälp av någon båtägare som har tillgång till lyftkran. för att kunna ta upp dem, men det har även hänt att man varit tvungen att lämna nät kvar i sjön när de varit alltför tunga av smuts. Ytterligare en faktor har inverkat på det dåliga fiskeresultatet. Vattnet har nämligen varit för varmt för att sikken skulle gå i näten. För varmt vatten ger även samma effekt på rödingsfisket.

I höst har det dock blivit något bättre, men för årstiden är fångsterna fortfarande små. Något som däremot finns i nästan obegränsade mängder Siklöjan. Den fisken finns det dock inte avsättning för på denna sidan Vättern, medan den är lättsåld i Västergötland.

Siklöjan är lika god och användbar som strömming och inte heller dyra-

ker det är konstigt att det skall vara så svårt att lära folk äta mera Siklöja.

Han köper upp all fisk från två av fiskarna i Hästholmen och från två i Öninge för att skicka den vidare till sina kunder, som är spridda över syd- och mellansverige. Han hämtar direkt i båten när fisken landas på eftermiddagen och kan därför med fog hävda att fisken är färsk när den skickas i väg.

Att sälja Sik och Röding från Vättern är inte svårt, eftersom fisken inte innehåller för höga kvicksilverhalter eller dålig smak av förorenat vatten. Däremot vill fiskhandlarna köpa i allt större kvantiteter för att hålla fraktkostnaderna nere. De höga fraktkostnaderna är det största problemet, jag har, säger herr Carlsson innan han lastar lådorna med granna rödingar och sik för vidare befordran till försäljningsbutikerna.

Herr Johansson tänker inte ge sig

i första taget, men om Kungliga Fiskeristyrelsen höjer minimimåttet till 38 cm, som det här föreslagits, då tvångas vi nog sluta, säger han. Om det går igenom har vi ingen möjlighet att leva på fisket, det är redan dåligt nog, fortsätter Johansson. Nog är det bra underligt att de skall sitta uppe i Stockholm — personer som kanske inte ens har arbetat som fiskare — och bestämma över oss som känner sjön och har jobbat här i hela vårt liv. Vi vet hur Vättern fungerar och vi anser oss nog veta även hur fisket skall skötas för att vi skall kunna försörja oss på det tycker han. Detta har jag sagt till herrarna då vi träf-

fats och jag är väl därför inte välavsedd inom Kungl. Fiskeristyrelsens numera av den orsaken, tror herr Johansson.

Sture